

U.2016.2484H
TfK2016.712/1

Dom for simpel restaurationsvold gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Strafferet 21.2 og 32.2.

- ◆ Den 34-årige T var i landsretten fundet skyldig i på en natklub at have tildelt en kvinde, F1, et knytnæveslag i ansigtet efter en uoverensstemmelse med hende. Ved slaget pådrog F1 sig en blødning og hævelse af kæbeledet. T var endvidere fundet skyldig i umiddelbart herefter at have tildelt F1's veninde, F2, to slag i ansigtet, da F2 henvendte sig til ham. Landsretten udmålte straffen til fængsel i 60 dage. For Højesteret angik sagen strafudmålingen, herunder om straffen skulle gøres betinget, evt. med vilkår om samfundstjeneste. Højesteret fandt, at straffen på fængsel i 60 dage var passende fastsat, men at der var grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste, jf. lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven mv. Højesteret lagde vægt på, at T var ustraffet, at der var tale om simpel restaurationsvold efter en forudgående uoverensstemmelse med den ene af de forurettede, og at volden alene havde medført begrænsede skader. Henset til karakteren af den udøvede vold og T's alder var der ikke grundlag for at gøre straffen betinget uden vilkår om samfundstjeneste.(1)

H.D. 13. april 2016 i sag 183/2015 (2. afd.)

Anklagemyndigheden
mod

T (adv. Thorkild Høyer, Kbh., besk.).

Københavns Byrets dom 2. maj 2014 i SS 3-4393/2014

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag. Anklageskrift er modtaget den 10. februar 2014.

T er tiltalt for

1.

vold efter straffelovens § 244,
ved den 12. januar 2014 ca. kl. 02.30 på »Sunday Club«, Lille kongensgade 16 i København K, at have tildelt F1 et knytnæveslag i ansigtet.

2.

vold efter straffelovens § 244,
ved den 12. januar 2014 ca. kl. 02.30 på »Sunday Club«, Lille kongensgade 16 i København K, at have tildelt F2 to slag i ansigtet. Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse som følge af nødværge.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne F1, F2, politibetjent Louis Larsen og Andreas Granskov.

Oplysningerne i sagen

Der har under hovedforhandlingen været afspillet en overvågningsvideo fra stedet. Af overvågningsvideoen fremgår blandt andet, at F1 står i nærheden af et bord. Tiltalte peger mod F1 og går hen og taler med B. Herefter går F1 hen til B, tager ham ved nakken og siger noget ind i B's øre, mens hun peger mod tiltalte. Herefter tager tiltalte fat i B og trækker ham over mod sig, hvorefter F1 fortsat peger mod tiltalte og forsøger at trække i B. Der opstår en diskussion mellem tiltalte og F1 og noget tumult. F1 tager en hånd op

mod tiltaltes hoved. Herefter slår tiltalte F1, som falder bagover ned på gulvet. I samme øjeblik kommer F2 fra tiltaltes højre side ind foran tiltalte. Tiltalte står et trin oppe i forhold til F2. Tiltalte slår F2, der falder bagud, og tiltalte tager herefter et skridt ned og slår endnu en gang F2.

Der er dokumenteret politiattest fra F1's henvendelse på traume-centret på Rigshospitalet den 12. januar 2014, hvoraf fremgår blandt andet under objektive fund:

»...

Blødning og hævelse i højre kæbeled.

Diskus (Brusskive i høje kæbeled)

måske forskubbet permanent

...«.

2485

Der er endvidere dokumenteret politiattest fra F2's henvendelse på traumecentret på Rigshospitalet den 12. januar 2014, hvoraf fremgår blandt andet under objektive fund:

»...

Kranie: Der ses let rødme og hævelse i venstre side.

Der er muskulær ømhed over siderne ved rygsøjle på venstre side

...

Tilskadekomne blev vurderet af vagthavende øre-næse-... i huset.

...«.

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen den 20. februar 2014 foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte er fundet egnet til betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han efter episoden er blevet forflyttet fra sin arbejdsplads. Han er ansat i socialforvaltningen i Københavns Kommune. Han blev sendt hjem fra sit arbejde på grund af den megen medieomtale af sagen og for at beskytte den institution, han arbejdede på. Han startede for 15 år siden med at arbejde med et projekt med indsats mod bandekriminalitet - - -. De sidste 6 år har han fungeret som leder af projektet. Herudover har han startet diverse projekter og undervist politiet i konflikthåndtering ved konfrontation af bander. Han har endvidere været tilknyttet diverse projekter for Retsudvalget og Justitsministeriet.

Rettenns begrundelse og afgørelse

forhold 1

Ved tiltalte og vidnerne F1 og F2's forklaring lægges det til grund, at der havde været nogen uoverensstemmelse mellem tiltalte og F1, idet tiltalte flere gange havde rettet henvendelse til F1 og bedt hende om at holde sig væk fra B.

Vidnet F1 har forklaret, at tiltalte tog fat i hendes kæbe, og at hun herefter tog sin hånd op mod tiltaltes hoved og markerede med tre fingre på tiltaltes pande for at signalere, at han skulle stoppe, og at der var tale om et puf for at få tiltalte væk fra hende. På overvågningsvideoen kan det ligeledes ses, at vidnet F1 rakte hånden frem mod tiltalte.

Det lægges endvidere til grund på baggrund af forklaringen fra tiltalte og fra vidnet F1, sammenholdt med videoovervågningen fra stedet, at tiltalte herefter slog F1 en gang. Vidnet F1 har forklaret, at tiltalte slog med knytnæve, hvilket ligeledes støttes af de skader, som vidnet fik efter slaget. Herefter findes det bevist, at tiltalte tildelte F1 et knytnæveslag i ansigtet.

Henset til karakteren af F1's puf for at få tiltalte væk fra hende, finder retten, at tiltaltes slag med knytnæve ikke var nødvendigt, og at slaget åbenbart gik ud over, hvad der i situationen må anses for forsvarligt. Overskridelsen findes endvidere ikke at være rimeligt begrundet i den ved F1's puf fremkaldte ophidselse af tiltalte.

Tiltaltes knyttnæveslag er derfor ikke straffri efter hverken straffelovens § 13, stk. 1 eller stk. 2, som nødværge.

Tiltalte er derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 1.

forhold 2

Vidnet F2 har forklaret, at hun gik direkte over til tiltalte og sagde: »hvad laver du«. Tiltalte stod et trin oppe i forhold til F2, da tiltalte slog. Af overvågningsvideoen fremgår endvidere, at tiltalte herefter trådte et skridt ned mod F2 og herefter slog F2 anden gang, da hun rejste sig op. Herefter findes det bevist, at tiltalte tildelte F2 to slag i ansigtet.

Retten finder ikke, at F2's henvendelse til tiltalte efter tiltaltes slag under forhold 1 kan anses for et angreb mod tiltalte. Uanset tiltalte følte sig truet efter at have slået F1, finder retten endvidere ikke, at tiltaltes to slag mod F2 var rimeligt begrundet i det under forhold 1 skete. Tiltaltes to slag mod F2 er derfor ikke straffri efter straffelovens § 13, stk. 2, som nødværge.

Tiltalte er derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 2.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 244.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på forholdenes karakter, herunder på den ene side at forholdene blev begået på et diskotek, at der forud for forholdene havde været nogen uoverensstemmelse mellem tiltalte og F1 og skadernes omfang, og på den anden side at der var tale om i alt tre slag mod to personer.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved foruden det under strafudmålingen anførte endvidere lagt vægt på, at tiltalte ikke tidligere er straffet og tiltaltes gode personlige forhold.

Østre Landsrets dom 10. juni 2015 (23. afd.), S-1428-14

(Gunst Andersen, Steen Mejer, Henrik S. Øe (kst.) med domsmænd).

Københavns Byrets dom af 2. maj 2014 (- - -) er anket af T med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne Louis Roesdahl Larsen og Andreas Granskov, der alle har forklaret i det væsentlige som i byretten.

2486

Der er endvidere afgivet forklaring af F1, F2 og B.

Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten findes tiltalte af de grunde, der er anført i dommen, skyldig efter anklageskriftet.

5 dommere udtaler:

Straffen findes efter forholdenes karakter at burde forhøjes til fængsel i 60 dage.

Navnlig under hensyn til at der ad to omgange er udøvet vold mod to personer - med tildeling af i alt tre slag i ansigtet, herunder et knyttnæveslag med blødning og hævelse af kæbeledet til følge - finder vi ikke, at der er grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

1 dommer udtaler:

Af de grunde, der er anført af byretten, stemmer jeg for at stadfæste byrettens strafudmåling og at gøre straffen betinget som bestemt af byretten.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Højesterets dom

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 2. maj 2014 og af Østre Landsrets 23. afdeling den 10. juni 2015.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Lene Pagter Kristensen, Jytte Scharling, Poul Dahl Jensen, Jens Peter Christensen og Lars Apostoli.

Påstand

Dommen er anket af T med påstand om stadfæstelse af Københavns Byrets dom, subsidiært formildelse, således at fængselsstraffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af landsrettens dom.

Anbringender

T har navnlig anført, at udgangspunktet om ubetinget fængselsstraf i voldssager ikke gælder, når der er tale om restaurationsvold, der er fremprovokeret, og som i øvrigt ikke har medført skader af betydning. Den foreliggende sag angår netop en situation af denne type, idet F1 og F2 havde optrådt provokerende over for ham på »Sunday Club«, og volden kun medførte begrænsede skader.

I sagen foreligger yderligere en række formildende omstændigheder, der taler for betinget dom. Han kontaktede således på eget initiativ F1 og F2 allerede dagen efter med henblik på forsoning, og det er nu over to år siden, at episoden på »Sunday Club« fandt sted. Hertil kommer, at han allerede er blevet påført alvorlige følger af handlingerne, idet han som følge af medieomtalen blev sendt hjem fra sit arbejde i kommunen og efterfølgende er blevet sagt op.

Det taler også for en betinget dom, at han har særdeles gode personlige forhold. Han er således ustraffet og har haft fast arbejde i mange år, senest i en lederstilling.

For det tilfælde, at sagen ikke kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, må resultatet være en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Ved ændringen af reglerne om samfundstjeneste i 2015 skete der en udvidelse af området for betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, som betyder, at ubetinget fængselsstraf ikke kommer på tale i sager som den foreliggende. De nye regler finder anvendelse, selv om voldsforholdet er begået før lovens ikrafttræden.

Anklagemyndigheden har navnlig anført, at landsrettens strafudmåling er passende, særligt under hensyn til at sagen ikke kun drejer sig om et enkelt voldsforhold, men vold begået mod to personer med tildeling af i alt tre slag i ansigtet, herunder et knyttnæveslag med blødning og hævelse af kæbeledet til følge.

Der var ikke tale om fremprovokeret vold, og det har landsretten da heller ikke lagt til grund. Der havde alene været en uoverensstemmelse mellem T og den ene af de to forurettede.

Betinget straf er ikke udgangspunktet ved vold - heller ikke ved restaurationsvold med forudgående uoverensstemmelse mellem parterne, jf. Højesterets dom UfR 2011.2264 H. Også efter de nye regler om samfundstjeneste, der blev indført ved lov nr. 152 af 18. februar 2015, beror afgørelsen af spørgsmålet om ubetinget straf eller betinget straf med vilkår om samfundstjeneste på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Efter en konkret vurdering af voldens grovhed og art samt omstændighederne i øvrigt er det med rette, at landsretten har truffet bestemmelse om ubetinget fængselsstraf i denne sag.

Supplerende sagsfremstilling

Der er til brug for højesteretssagen foretaget en supplerende undersøgelse i medfør af retsplejelovens § 808 vedrørende T. I Kriminalforsorgens erklæring af 1. december 2015 hedder det i konklusionen:

»Det er Kriminalforsorgens vurdering, at T er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste,

hvortil det skal anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Finder retten, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid.«

Retsgrundlag

Reglerne om samfundstjeneste mv. blev senest ændret ved lov nr. 152 af 18. februar 2015. Ændringsloven trådte i kraft den 1. maj 2015, og de nye regler finder anvendelse på domme, der afsiges efter lovens ikrafttræden, jf. ændringslovens § 4, stk. 2. Af bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. L 50, 2014-2015, 1. saml.) fremgår bl.a.:

2487

»1. Indledning

1.1. Formålet med lovforslaget er at revidere reglerne om samfundstjeneste med henblik på en øget anvendelse af samfundstjeneste som alternativ til ubetinget fængsel.

...

Der lægges på denne baggrund med lovforslaget op til, at samfundstjeneste kan anvendes over for et bredt felt af kriminalitetsformer, og at kriminalitetens art således tillægges mindre betydning ved den samlede vurdering af, om samfundstjeneste bør anvendes i den konkrete sag. En udvidet brug af samfundstjeneste på straffelovens område bør navnlig komme på tale ved førstegangsovertrædelser, der ikke har karakter af organiseret eller banderelateret kriminalitet. Den udvidede brug af samfundstjeneste vil bl.a. omfatte visse sager vedrørende simpel vold.

...

1.3. Lovforslaget bygger på Straffelovrådets betænkning nr. 1545/2014 om samfundstjeneste mv. (herefter »betænkningen«).

4. Samfundstjenestens anvendelsesområde

4.1. Gældende ret

...

Med hensyn til vold generelt kan det med en vis forenkling anføres, at ung alder eller forudgående uoverensstemmelser mellem gerningsmanden og forurettede formentlig i sig selv kan begrunde anvendelse af samfundstjeneste, forudsat at andre omstændigheder (eksempelvis betydelige skader eller tiltaltes forstraffe) ikke taler herimod. I andre tilfælde (dvs. ved uprovokeret vold begået af en gerningsmand, der ikke kan betegnes som ung) beror det på en samlet vurdering af sagens konkrete omstændigheder, om samfundstjeneste kan anvendes.

...

4.2. Lovforslagets udformning

...

Straffelovrådet lægger i den forbindelse til grund, at samfundstjeneste fortsat bør være et alternativ til ubetinget fængsel, som er strengere end en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste.

Da samfundstjeneste således i strenghed ligger mellem betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste og ubetinget fængsel, kan samfundstjeneste afgrænses dels nedad til betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, dels opad til ubetinget fængsel.

Straffelovrådet finder ikke grundlag for at foreslå ændringer i den eksisterende afgrænsning nedad til betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste. Straffelovrådet finder således ikke grundlag for en sådan generel skærpelse eller lempelse i sanktionsniveauet, som en ændring af grænsen mellem betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste og betinget dom med vilkår om samfundstjeneste ville være udtryk for.

...

4.2.3. Straffelovrådet anfører, at tiltaltes eventuelle *forstraffe* ligesom i dag bør indgå som et afgørende element ved afgørelsen af,

om en person, der efter en samlet vurdering er egnet til samfundstjeneste, bør idømmes samfundstjeneste eller ubetinget fængsel.

...

Sammenfattende er der således efter Straffelovrådets opfattelse nu et solidt erfaringsgrundlag for at fastslå, at samfundstjeneste er en velegnet og passende straf i mange sager om simpel vold.

Samtidig er simpel vold (straffelovens § 244) den form for kriminalitet, hvor der hyppigst idømmes ubetinget fængsel både i området indtil 3 måneders fængsel og i området indtil 1 års fængsel. Endvidere er et betydeligt antal af disse ubetingede fængselsdomme idømt en person, som ikke tidligere er straffet for vold. Selv om voldssager allerede er den form for kriminalitet uden for færdelsesområdet, hvor der afsiges flest domme til samfundstjeneste, er der således samtidig et betydeligt potentiale for en øget anvendelse af samfundstjeneste i voldssager.

Efter Straffelovrådets opfattelse er det på denne baggrund nærliggende, hvis der ønskes en udvidet anvendelse af samfundstjeneste, at lægge op til, at samfundstjeneste fremover bør kunne anvendes i sager om simpel vold (straffelovens § 244) ligesom i andre sager, dvs. at de almindelige krav med hensyn til egnethed og omfanget og alvor af eventuel tidligere kriminalitet skal være opfyldt, men at det ikke herudover kræves, at særlige grunde taler for anvendelse af samfundstjeneste. Dette vil efter Straffelovrådets opfattelse i vidt omfang ligge i forlængelse af den praksis, som allerede har udviklet sig, hvorefter samfundstjeneste hyppigt anvendes i sager om simpel vold, hvis der forud for volden har været uoverensstemmelser mellem gerningsmanden og forurettede, eller hvis gerningsmanden er ung. Denne udvikling har som nævnt ikke haft negative konsekvenser, og i sager om simpel vold, hvor de generelle forhold, som kan tale imod en anvendelse af samfundstjeneste, ikke foreligger, ser Straffelovrådet ingen betænkeligheder i en fortsat udvikling i retspraksis i retning af øget anvendelse af samfundstjeneste også i tilfælde, hvor der ikke har været forudgående uoverensstemmelser og gerningsmanden ikke er ung. Derimod bør der - ligesom i dag - også i sager om simpel vold fortsat udvises tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i tilfælde, hvor der er tale om mere organiseret kriminalitet, eller hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis volden er udøvet over for et særligt værgeløst offer eller en tilfældig forbipasserende.

...

2488

4.2.6. Justitsministeriet er enig i Straffelovrådets overvejelser og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med rådets lovudkast.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

...

Til nr. 2 (§ 56)

...

Anvendelsen af betinget fængsel, eventuelt med vilkår om samfundstjeneste, vil afhænge af en samlet vurdering, hvori også indgår gerningsmandens øvrige personlige forhold (ud over eventuelle relevante forstraffe) og kriminalitetens grovhed og art, men der bør ikke opereres med alt for faste udgangspunkter alene baseret på kriminalitetens art.

Der vil være et større rum for at anvende betinget fængsel over for personer under 18 år, herunder et større rum for at anvende betinget fængsel flere gange efter hinanden. Det samme gælder, hvis der i øvrigt foreligger formildende omstændigheder, herunder i tilfælde af for lang sagsbehandlingstid (straffelovens § 82, nr. 13) eller af, at den strafbare handling er begået for lang tid siden (straffelovens § 82, nr. 14).

Omvendt vil der være grund til at udvise tilbageholdenhed med at anvende betinget fængsel ved mere organiseret kriminalitet, dvs. hvor flere gerningsmænd mere systematisk og planlagt i fællesskab begår kriminalitet. Der vil også være grund til at udvise tilbageholdenhed med at anvende betinget fængsel for personfarlig kriminalitet i tilfælde, hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis kriminaliteten er udøvet over for et særligt værgeløst offer.

For så vidt angår betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste er der med lovforslaget lagt op til visse ændringer i principperne for valget mellem ubetinget fængsel og betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste.

Der lægges med lovforslaget op til, at udgangspunktet fremover vil være, at samfundstjeneste kan anvendes over et bredt felt af kriminalitetsformer, og at der dermed ikke er grundlag for fortsat at tale om et »kerneområde« for anvendelsen af samfundstjeneste. I forhold til den eksisterende praksis bør en udvidet brug af samfundstjeneste på straffelovensområde i første række vedrøre førstegangsovertrædelser og ikke organiseret eller banderelateret kriminalitet.

Valget mellem samfundstjeneste og ubetinget fængsel (når tiltalte findes egnet til samfundstjeneste) vil fremover først og fremmest skulle afgøres ud fra en samlet vurdering af dels grovheden af den nu foreliggende kriminalitet som udtrykt ved længden af

<i>Fængselsstraf</i>	<i>Samfundstjeneste</i>	<i>Længstetid</i>
7-14 dage	30 timer	4 måneder
20-30 dage	40 timer	4 måneder
40-50 dage	60 timer	6 måneder
60 dage-3 måneder	80 timer	6 måneder
4-5 måneder	100 timer	8 måneder
6-7 måneder	120 timer	8 måneder
8-11 måneder	150 timer	1 år
1 år-1 år og 5 måneder	200 timer	1 år
1 år og 6 måneder-1 år og 11 måneder	250 timer	1 år og 6 måneder
2 år	300 timer	1 år og 6 måneder

Der lægges med lovforslaget op til, at retten i den konkrete sag først fastsætter fængselsstraffens længde i overensstemmelse med de almindelige regler om strafudmåling i straffelovens 10. kapitel. Der lægges endvidere op til, at retten herefter som udgangspunkt fastsætter timetallet for samfundstjeneste som angivet i omregningstabellen.

Omregningstabellen er vejledende og kan fraviges, hvis det som følge af særlige forhold er velbegrundet. Det forudsættes i den forbindelse, at det udtrykkeligt angives i dommens præmisser, hvis retten har fraveget den vejledende omregningstabel, og at fravigelsen endvidere begrundes.

2489

Det foreslås at erstatte det gældende § 63, stk. 3, 2. pkt., hvorefter det i dommen kan bestemmes, at prøvetiden ophører, når længstetiden for arbejdsforpligtelsens opfyldelse er udløbet, med en ny regel, hvorefter prøvetiden for betingede fængselsstraffe på højst 3 måneder ophører, når længstetiden for at udføre samfundstjenesten er udløbet.«

fængselsstraffen, dels omfanget og alvoren af eventuel tidligere kriminalitet. Når bortses fra røveri, voldtægt, grov vold, grove våbenlovsovertrædelser, grove narkotikaforbrydelser og vidnetrusler mv., vil kriminalitetens art derimod som udgangspunkt ikke som sådan skulle tillægges væsentlig betydning, men der vil fortsat skulle udvises tilbageholdenhed med at anvende samfundstjeneste i tilfælde, hvor der er tale om mere organiseret kriminalitet, eller hvor forurettede er påført betydelige fysiske eller psykiske skader. Det samme gælder som udgangspunkt, hvis kriminaliteten er udøvet over for et særligt værgeløst offer.

...

Til nr. 6 (§ 63, stk. 1)

Straffelovens § 63, stk. 1, angår grundvilkåret i en dom til samfundstjeneste, nemlig at den dømte skal udføre ulønnet samfundstjeneste i mindst 30 timer og højst 300 timer. Ifølge 2. pkt. skal den fastsatte »arbejdspligt« opfyldes inden for en længstetid, der udmåles i forhold til antallet af »arbejdstimer«.

...

Der foreslås ingen ændringer i reglerne om fastsættelsen af timetallet for samfundstjeneste eller af længstetiden for udførelsen af samfundstjenesten. Der lægges imidlertid med lovforslaget op til, at domstolene ved fastsættelsen af timetallet for samfundstjeneste og af længstetiden for udførelsen af samfundstjenesten fremover skal tage udgangspunkt i nedenstående vejledende omregningstabel.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår strafudmålingen for vold begået på en natklub. T er dømt for at have tildelt F1 et knytnæveslag i ansigtet efter en forudgående uoverensstemmelse med hende. Ved slaget pådrog hun sig en blødning og hævelse af kæbeledet. Endvidere er han dømt for umiddelbart herefter at have tildelt F2 to slag i ansigtet, da hun henvendte sig til ham, efter at han havde slået F1. Der havde ikke forinden været nogen uoverensstemmelse mellem ham og hende. Under disse omstændigheder og efter forholdenes karakter tiltræder Højesteret, at straffen er fastsat til fængsel i 60 dage.

Når henses til karakteren af den udøvede vold og til, at T var 34 år på gerningstidspunktet, er der ikke grundlag for at gøre straffen betinget uden vilkår om samfundstjeneste.

Spørgsmålet er herefter, om straffen på fængsel i 60 dage skal være ubetinget eller gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste.

Højesteret finder, at der er grundlag for at gøre straffen betinget med vilkår om samfundstjeneste, jf. lov nr. 152 af 18. februar 2015 om ændring af straffeloven mv. Højesteret har herved lagt vægt på, at T er ustraffet, at der er tale om simpel vold på en natklub efter en forudgående uoverensstemmelse med den ene af de forurettede, og at volden alene har påført de forurettede begrænsede skader.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens dom med den ændring, at straffen gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste i 80 timer som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 62 og § 63.

Thi kendes for ret

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at fuldbyrdelsen af straffen på fængsel i 60 dage udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra Højesterets dom på betingelse af, at T i prøvetiden ikke begår strafbart forhold, at han i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen, og at han udfører ulønnet samfundstjeneste i 80 timer efter Kriminalforsorgens bestemmelse inden for en længstetid på 6 måneder.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.

- 1 Lovforslag 2002-02-26 nr. L 118, alm. bem., pkt. 2.2.2.1 og 2.2.3, og bem. til § 1, nr. 6-8, bet. nr. 1545/2014, s. 7-11, 13, 21-26, 28, 78-85, 100-104, 150 f., 155-78 og 190 f., og lovforslag 2014-11-05 nr. L 50, alm. bem., pkt. 1.1, 4.1 og 4.2, og bem. til § 1, nr. 2, 6 og 7.